

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΟΣ ΓΥΡΟΣ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΑΣ

« Οι φίλοι του Μπαρ Μαργαρίτα »

ΠΑΡΑΓΩΓΟΣ: DueaFilm, 2009
ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ: Pupi Avati
ΣΕΝΑΡΙΟ: Pupi Avati
ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΕΣ: Diego Abatantuono
Neri Marcorè
Katia Ricciarelli
Pierpaolo Zizzi

επιμέλεια enzob.

πλοκή

Μπολόνια 1954. Ο νεαρός Ταντέο επιζητά να γίνει ένας θαμώνας του μπαρ Μαργαρίτα, όπου συχνάζουν ιδιόρρυθμα άτομα: ο Μπεπ, τόσο αφελής κοντά στο παθολογικό, ο Τζιαν, τραυλός με έφεση στο τραγούδι, ο Μανουέλο, ερωτομανής και διακινητής κλεμμένων αυτοκινήτων, ο Σάρτι, που μόλις και καταφέρνει να τα βγάξει πέρα πουλώντας αδιάβροχα για παπάδες.

Ο Ταντέο γίνεται ο επίσημος οδηγός του Αλ, του πιο σημαντικού θαμώνα ο οποίος του αποδίδει το παρατσούκλι Κόζο, που τον συνοδεύει στο κλαμπ Εξέδρα και στο εστιατόριο του σταθμού. Ο Ταντέο είναι ερωτευμένος με τη Ναταλία, χωρίς ανταπόκριση, και ο παππούς του αρχίζει μαθήματα πιάνου από την τολμηρή Νινί. Τον Μπεπ τον αποπλανεί η Μπεατρίτσε, που ψάχνει για σύζυγο. Ο Αλ βλέπει την παγίδα και για να τον σώσει στρατολογεί την Μαρτσέλα, που ξελογιάζει τον Μπεπ πείθοντας τον να φύγει μαζί της. Αλλά ο Μπεπ βρίσκει στο σταθμό τον Αλ και τον Ταντέο που του λένε την αλήθεια.

Ο Τζιάν παίρνει μέρος στις επιλογές του Σανρέμο, λαμβάνοντας αναπάντεχα πρόσκληση για συμμετοχή στο φεστιβάλ, για ν'ανακαλύψει τελικά ότι ήταν ένα αστείο του Ζάνκι για να εκδικηθεί. Λίγο πριν την ετήσια πρόκληση μπιλιάρδου, ο Μανουέλο (που μετά τον Αλ είναι ο καλύτερος) συλλαμβάνεται για κλοπή αυτοκινήτου. Ο Ταντέο πείθει τον παππού να πάρει τη θέση του, αυτός γίνεται ρεζίλι, και ο Ταντέο εξαφανίζεται απ'τη ντροπή. Η Νινί ανακοινώνει στον παππού ότι παντρεύεται κάνοντάς τον ν'αρρωστήσει σοβαρά.

Ο Ταντέο διοργανώνει μια γιορτή γενεθλίων για να εντυπωσιάσει την Ναταλία, αλλά ο παππούς πεθαίνει ενώ η Νινί θα τον επισκεπτόταν. Οι φίλοι του μπαρ Μαργαρίτα έρχονται να συλλυπηθούν, ξανά βάζοντας τον Ταντέο στην ομάδα. Ο Μπεπ πέφτει σε κατάθλιψη, ο Αλ και ο Ταντέο τον πηγαίνουν στην Εξέδρα, κάνοντάς τον σταθερό πελάτη της Μαρτσέλας.

Στην ετήσια φωτογραφία ο Ταντέο απομακρύνεται για να παρατηρεί τη σκηνή απ'έξω.

κριτική

Με νοσταλγική κακία, ο Πούπι Αβάτι ανασυνθέτει με αστεία και αποσπάσματα τη Μπολόνια του '50 (χρόνια αστειευόμενα και συγχρόνως σκληρά), ιδωμένη με τον εγωισμό ενός εφήβου και ακολουθώντας μια μυστική αυτοβιογραφία μέσα τις εικόνες. Αναπόφευκτο η αναφορά στον Φελίνι, μ'ένα *Άμαρκορντ* που προχωρά σταδιακά, εξιστορώντας με ανέκδοτα την ατμόσφαιρα του μπαρ, με *Βιτελόι* που αντιπροσωπεύουν ένα φαιδρό ανδρικό και φαλλοκρατικό δειγματολόγιο (όπως θα το ορίζαμε σήμερα, αν δεν αναφερθούμε την ανάμνηση στα συμφραζόμενα), και «γυφτιές» σε μια επίσης αναπόφευκτη αναφορά στον Μονιτσέλι του *Εντιμότατοι Φίλοι μου...*

Χορωδιακή γλυκόξινη κωμωδία όπου η νοσταλγία δεν είναι ποτέ γλυκανάλατη στο χαμόγελο ή οικτρή στην ανάμνηση του "ενός μέρους της καρδιάς", ενός επικαλούμενου με πιστότητα παρελθόντος στο να περιγράφει μια ιεραρχία δυνάμεων, αξιών και σχέσεων στα οποία βασιζόταν η ζωή ενός μπαρ του πριν και που σήμερα θα ήταν αδύνατον να ξαναβρείς.

Αιωρούμενη ανάμεσα στο αμέσως μεταπολεμικό και στην κοντινή οικονομική ακμή μιας μικροαστικής Μπολόνια, βάζει στη σκηνή ένα τσούρμιο προσώπων τώρα πια στη δύση τους, το ράδιο χρονικό της παρτίδας, το εστιατόριο του σταθμού, το Νάιτ Κλαμπ με τα κορίτσια του, τον καφέ «corretto», τους αγώνες του μπιλιάρδου, τους κομπάρσους του *Κλέψανε ένα τραμ*, τα μαθήματα πιάνου κατ'οίκον.

Ένα χρόνο ζωής του μπαρ, ένας χώρος όπου διασταυρώνονται τα θρυμματισμένα όνειρα και τα απογοητευμένα πεπρωμένα των προσώπων με τα γελοία χαρακτηριστικά, μιας κλίκας φιλόδοξων διηγημένα από μια φωνή αφηγητή (ακόμη πιο συγκεκριμενοποιημένα με τις λήψεις μιας κάμερας) σ'έναν παθητικό ρόλο ως παρατηρητή, υπογραμμισμένο από την άρνηση να μπει στην ετήσια φωτογραφία, στον οποίο κάνει την εξαίρεση το τελικό επεισόδιο που τον βλέπει πρωταγωνιστή, και δεν προκαλεί την εμπάθεια του θεατή (σαν να ήθελε να υπογραμμίσει ότι ούτε ο αφηγητής είναι στερημένος από μια αρνητική πλευρά, όπως λίγο ως πολύ όλα τα πρόσωπα).